

Sabıkalı Şair

– Mücella Pakdemir · 04 Aralık 2015

SABIKALI ŞAİR

Beynimin süngerini daha yeni kuruttum
Tetik çeken sevdami bir an için unuttum
Bir türkü kurşunladı; şakaklarımda tuttum
Üşüştü perilerim demli bir çay arası
Nevrim ters dönüverdi; tuttu şiir sarası

Elçiler, diz kırarak, fethimin fermanını
Okudular yüzüme, kestiler dermanımı
Tuğrasının kızılı savurdu harmanımı
Semadan aksederken gölgelerin karası
Feveran etti birden; koptu yürek narası

Gümüş şimşekler çaktı yanarken günbatımı
Doludizgin, meçhule terletirken atımı
Kıvılcımdan yeleler parlattı pusatımı
Yükümden ağır geldi ilhamımın darası
Kırk yıllık dertlerimin çözüldü makarası

Kıyametim olurken ruhumdaki cendere
Süvari yoldaşıma hedef gösterdim. Bir'e...
Üzengisinden öptüm, mahmuzladım kadere
Şeytan azabı gibi, kalple beyin kurası
Yazı, kalem meşk eder; hüzün içer turası

Kâinat aynasından binbir hayal aksetti
Kimi kıyama durdu, kimisi de raks etti
Depreşirken anılar acılarım nüksetti
Muhabbet dergâhının tutuşunca çırası
Mahşerî hesabımın kabardı faturası

Çilekeş dizelerim efkârımı dağladı
Lalezarda gamlandı, gülstanda ağladı
İlk heceden noktaya, kirpiğimden çağladı
Gönlümün keyfhanede gelmiyor ki durası

İkilem işkencede; köpürdü aşk şırası

Yalnızlık hançerinde yüklemelerim kanarken
Duygu kasırgasında tümleçlerim donarken
Hasret cehenneminde öznelerim yanarken
Müebbede hükmetti tümcelerin şûrası
Sabıkalı şairim işte şunun şırası!

Mücella Pakdemir